

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Boniat „la lot.”

TRIBUNA

La
Abonament lunar
pentru
Februarie st. vechiu
invită
Administrația ziarului „TRIBUNA”

Din motivele pasivității.

II.

Când am recurs noi la arma pasivității și când am acceptat pasivitatea?

Atunci, când ne-am convins, că prin activitate nu putem ajunge la creangă verde.

Atunci, când am văzut, că Maghiarii nu numai că ne iau peste picior în parlament, dar' ne pun chiar și pumnul în gură, ca să ne putem vorbi și să ne putem espune acolo dorințele și pretenziunile poporului român, — așa cum datorită avem să le espunem.

Mai întâiu am decretat deci pasivitatea parlamentară în conferința națională dela *Mercurea*, ținută în primăvara anului 1869, puțin înainte de a se efectua alegerile pentru dietă. Am decretat-o după-aceia unii dintre noi intraseră în dieta maghiară dela Pesta, la anul 1867, deși invitarea Ardelenilor la dieta aceasta suna numai pentru actul de încoronare a Monarhului și deși eram numai poftiți, ear' nu porunciți să intrăm în dietă.

Puțini dintre Ardeleni au intrat în dieta aceea; și totuși destui au fost pentru a fi putut face experiența pe care am făcut-o: experiența, că activitatea politică nu ne este de nici un bine și de nici un folos. Și de fapt, pasivitatea decretată din partea conferinței naționale ținută la *Mercurea*, a fost motivată cu aceea, că *activitatea încercată nu duce la scop*, pentru-că Maghiarii, pentru puțină libertate cetățenească ce cred că ni-le acordă, ca din grație, ne cer, noi mai mult nici mai puțin, decât *naționalitatea noastră*, pe care noi însă morți numai o dăm, pentru-că, cum zicea *Bărnuziu* la 1848, adevărată libertate numai națională poate să fie.

La *Mercurea* am decretat pasivitatea numai noi, *Ardelenii*, și numai pentru *Ardeleni*. Românii din celelalte părți ale țării se aflau pe atunci în altă situație și pentru ei activitatea oferea teren bun de luptă politică. Ei au rămas deci în activitate, chiar și pentru aceea, ca în parlamentul țării ei să apere punctul de vedere al Românilor din Ardeal, ei să înșire plângerile și gravaminele noastre, după-cum au fost făcut-o aceasta și în dieta dela 1861.

Și s'a decretat pasivitatea la *Mercurea*, nu numai pentru-că frunzașii poporului român întruniți în conferința de acolo (afară de cinci, anume: Ioan Pușcariu, Iosif Hossu, Porușiu, Nicolae Cristea și Iuliu Bardos) erau toți convinși, că în situația creată poporului român, altă conduită politică Românilor nu pot accepta, — ci pentru-că înainte de conferință chiar opiniunea publică românească își manifestase dorința în direcția aceasta și prin declarațiuni trimise de prin toate părțile Ardealului cerea cu insistență *decretarea pasivității*.

Aceea ce s'a făcut deci la *Mercurea* n'a fost decât numai formularea, turnarea în rezoluțiuni generale a opiniunii publice române din Ardeal.

Ce a influențat și ce a determinat opiniunea publică română din Ardeal să se declare pentru pasivitate?

Modul cum au fost tratați în dieta dela Pesta puținii noștri deputați, cari intraseră în ea, și modul, nu numai ușu-

ritic, ci chiar ofensător, cu care au trecut Maghiarii peste chestia perfecționării uniunii Ardealului cu Ungaria.

Nu mai vorbim despre aceea, că deputații noștri cum erau în continuu întrerupți și împedecați în rostirea vorbirilor lor, sub diferite preteste. Domnul Dr. Avram Tencu e încă în viață și ar pute spune celor ce nu cunosc faptele din însăși analele dietei maghiare, că de câte-ori a trebuit, atât d-sa, cât și regretatul *Ilie Măcelariu*, s'și încheie subit vorbirile neterminate cu cuvintele: „*Dacă nu mă lăsați să vorbesc, nu mai vorbesc*; dar' s'o știe lumea, că în sala aceasta nu e respectată libertatea cuvântului!”

Nu mai vorbim nici despre anomalia, că chiar și dieta aceea, în care unii dintre noi au crezut că e bine să intre, a fost compusă după două legi electorale, una mai liberală, pentru Ungaria, și alta feudală, pentru Transilvania, și că prin urmare, la dietă deputații noștri n'au putut să meargă în număr *corespunzător*, pentru-că alegerea lor s'a făcut pe baza unei legi electorale *asupritoare pentru Români*, care nu ne lăsa teren de luptă decât numai în trei municipii, în districtele *Făgăraș* și *Năsăud* și în orașul *Hafeg*.

Ne oprim însă la actul cel mai însemnat pentru noi, săvârșit din partea dietei numite, la perfecționarea uniunii Ardealului cu Ungaria, care în felul cum a fost săvârșit, a trebuit să convingă, — precum de fapt a și convins, — chiar și pe cel mai optimist dintre noi și pe cel mai mare binevoitor al Maghiarilor, că noi *causă comună nu mai putem avea cu ei*, pentru-că 'i-a lăsat Dumnezeu așa, de nu-și pot însuși sentimente de dreptate și echitate, când e vorba de celelalte popoare conlocuitoare. Ne-a convins pe toți purtarea lor, că noi nu mai avem ce căuta în dieta dela Pesta, fiindcă a *cerși* nu voim, pentru-că nu ne lasă demnitatea noastră națională, ear' dacă pretindem ceva pe baza dreptului istoric, sîntem luați în batjocură. Nu puteam face deci alta, decât să ne punem în pasivitate. Și ne-am pus.

Sibiu, 1 Febr. 1901.

PROCESUL PENTRU AVRAM IANCU. Se știe că în procesul intentat pentru colecta de monument la mormântul marelui Iancu, tribunalul din Alba-Iulia a osândit pe dl Liviu Albini la 15 zile arest și 200 coroane pedeapsă în bani, pentru-că a colectat fără permisiune.

În urma recursului înaintat de acusat, tabula regească a urcat pedeapsa la 10 luni închisoare.

Curia reg. în ședința de alături, în urma referadei județii Berlogia, a aprobat hotărârea tabulei reg. Osândă de 10 luni s'a considerat ca făcută prin timpul, ce 'u petrecut dl Albini în închisoarea preventivă.

În chipul acesta s'a sfârșit faimosul proces, în care procurorul contele Lázár a vătămătat atât de laș, memoria celui mai mare și popular erou al neamului românesc.

Începutul. Parlamentul austriac a fost deschis ieri. Prim-ministrul a prezentat pe presidentul de vîrstă Weigl, la vorbirea căruia Cehii radicali au strigat:

— Infamie! Weigl fiind Polon vorbește nemțește, cu toate-că poate ști, că aici Slavii sînt în majoritate.

Weigl a provocat parlamentul la muncă și vorbind despre regina Victoria, radicalii cehi și germani l-au întrerupt cu strigătul:

— Trăească Buri! Jos cu miserabilii de Englezi, hoți, tâlhari.

Presidentul a închis ședința în mijlocul unei vii agitații.

Din dietă. S'a terminat discuția generală asupra bugetului ministerului de comerț. Importanța discuției a fost ridicată prin lungă vorbire a ministrului Hegedüs, care combătând oratoriul opoziționali, totodată și-a reasumat activitatea de doi ani espunându-și și planurile, ce-l preocupă pentru viitor. Scopul lui e să ridice consumarea internă, să asigure aceasta produselor interne și să deschidă noua piețe pentru export. Acest scop crede a 'și-l pute realiza prin înființarea de fabrici, școale industriale, reuniuni economice, linii ferate, canaluri, ridicarea circulației navigațiunii maritime, fie că pactul economic cu Austria se va pute păstra, fie că împrejurările vor silă guvernului să se pună pe baza teritoriului vamal independent. Guvernul e pregătit la ori-ce eventualitate.

Continuându-se discuția în general, Kossuth Ferencz pledează pentru teritoriul vamal independent. Major Ferencz a vorbit despre instrucțiunea industrială. Au mai vorbit Lakatos Miklós, Lukács Gyula, Lázár Menyhért și Mezei Mór. La sfârșit Ungen Gábor a interpellat în chestiunea volniciei comise de gendarmi contra preotului Hegyi din Csongrad. Ministrul Plósz a promis cercetare în cauză.

Contele Tisza István și incompatibilitatea.

De vre-o câțiva ani încoace, poate n'a fost chestiune, care să agite în așa măsură cercurile politice maghiare, ca multe incompatibilități ridicate contra mai mult de jumătate dintre deputații sesiunii actuale. Parlamentul alcătuit de Bánffy, cu drept cuvânt s'ar pute numi *asociațiunea incompatibililor*. Erau și sînt deputați, cari ocupă posturi de președinți, membri în direcțiune etc. la o mulțime de bănci, fabrici și alte institue comerciale.

În urma nesfîrșitei agitațiuni și mai ales în urma pactului dintre Széll și opoziție, guvernul s'a hotărît să prezente dietei un proiect de reformă a legii de incompatibilitate. Acest proiect se va dezbate în secțiunea respectivă, în zilele viitoare. Pentru-ca să aibă mână liberă, pentru-ca să poată combate acest proiect cu toată greutatea sa morală, contele Tisza István a abzis de toate posturile ce ocupase pe la bănci, fabrici și întreprinderi industriale.

Jertfa, ce a adus contele Tisza prin această abziere, e colosală. El era parte membru în direcțiune, parte președinte la șese institue de credit, industriale și comerciale, avînd la an peste 100.000 cor. onorar.

Intr'o epistolă adresată lui Bauer Mór, v.-președintele băncii industriale și comerciale maghiare, contele Tisza își motivează abzierea prin aceea, că nu poate privi neactiv ninsuța de a esila de pe terenul publicității pe acele celebrități maghiare, cari se ocupă cu chestiunile industriale și financiare a țării. O esagerare a legii de incompatibilitate o consideră de iliberală și periculoasă atât pentru țeară, cât și pentru particulari, (îndeosebi pentru particulari). Astfel prin abziere își creează mână liberă ca să poată lupta leger, fără nici o scrupulositate, contra proiectului, ce tinde la nimicirea venetilor laterale ale deputaților. El a jertfit deci pentru...viitor.

O să vedem lupta în curînd. Pentru 50—60.000 fl. anual merită să faci nițică gură în parlament.

Revenire.

— Articoli primiți din afară. —

I.

Cu începutul noului secol, pare-că și în sinul poporului nostru începe o mai intensivă interesare față cu cauza națională, care este și trebuie să fie cauza principală a tuturor Românilor. Nu-i vorbă, ar fi și vremea, ca să ne atingă binele nostru obșteșc al tuturor. A fost destul, prea mult chiar, din păcătoasa nepăsare. Mulți își scusau această neinteresare de cauza publică națională cu disingul, cu greața de certe, cu confuzia ce ar domni în toate, și mai știu și eu cu ce. De fapt însă toate acestea au fost numai preteste. Căci pentru omul bun și cinstit trebuie să fie regulă obligatoare a se interesa de cauză tocmai atunci, când ea are mai multă necesitate de oameni buni: ne-certăreți, clari la minte, tari la caracter și energici în voință.

Să zicem însă, că era o necesitate fizică și epoca aceasta scurtă de confuzie și nelucrare. Doar' e lege fizică, îndeobște dovedită, că după o mare și îndelungată încordare a puterilor, trebuie să urmeze o pauză. Acum însă, va recunoaște ori-și-cine, că a fost prea destul de lungă și pauza, și că e timpul să revenim, să ne reculegem și să vedem cum stăm, și cum se pornim earăși la lucru. Altfel ar trebui să credem — și ar pute cu tot dreptul să ne batjoco-rească lumea — că la noi sînt mai lungi pauzele, decât perioadele de lucrare, și că ne-ar mai plăce să durmim pe «leuri»-câștigați, decât să luptăm pentru a câștiga adevărații lauri ai isbîndei.

Culmea epocii de acțiune națională a fost la 1893, în marea conferință dela Sibiu. O asemenea conferință n'am mai avut noi Românilor, în timpurile mai nou. O manifestațiune atât de impune-toare n'a mai arătat partidul național. Acolo s'a atins culmea și acolo s'a început declinul. Așa e legea firei. Linia progresului moral se descrie după linia valurilor. Ne ridicăm până la un punct, apoi ear' ne coborîm; și earăși ne ridicăm și ne coborîm.

Dela conferința națională din 1893 am mers tot în jos; dar' n'am regresat. Tot ce s'a întîmplat de atunci până azi — ori-cît de rău ar fi — conține și un bine: ne servește de învățătură pe viitor, și ne preservă poate de niște pericole mai mari.

Încolo, cine știe, de ce a mai fost bună pauza aceasta dintr'un punct de vedere mai înalt...!

Un lucru trebuie să ni-l însemnăm. Mișcarea noastră națională vie și sgu-duitoare cum era, puse pe gânduri guvernul dela Budapesta.

Deja în vara anului 1893 esista la stăpînitori planul, de a da o lovitură grea partidului național. Conferința convocată atunci a fost oprită, și în opre-liștea aceea se cuprîdea în simbură absurdă *motivare*, care mai târziu s'a dat pe față în toată plenitudinea ei, când cu dizolvarea comitetului național și oprirea ori-cărei *adunări sau organizații pe basă națională*.

Se vede însă, că chiar și Maghiarilor le era rușine să ese pe față și să susțină serios o așa de revoltătoare absurditate. De aceea opreliștea primăriei din Sibiu, dictată firește de sus, a fost revocată și *finiera conferinței n'a fost împedecată*.

Cine a urmărit cu atențiune desfășurarea lucrurilor de atunci poate ști, că dacă guvernul n'a împedecat ținerea conferinței, e pentru-că *aștepta*, poate era ca sigur, că în conferință Românilor se vor lua de capete, se vor certa, se vor huli unii pe alții și astfel scărbiți se vor împrăștia care încătrău, fără a mai pute continua lupta solidară.

Se aștepta atunci, că așa numiții *moderați, anti-memorandiști*, să pro-

pună vot de blam comitetului pentru felul cum a procedat cu *Memorandul*, și apoi aceasta să fie *începutul sfîrșitului* luptei solide de până aci. Va să zică, guvernul, căruia însuși îi era silă să aplice măsuri așa drastice, — cum aplicase apoi mai târziu, — aștepta ca Românilor să-i facă însuși *serviciul*, ce-l doria, ca să-și ajungă scopul de a ne vedea zătoniți nimiciți, fără a-și fi pătat el mâinile și fără a-și fi compromis cătuși de puțin numele de guvern «liberal».

Decât că, din norocirea liberală, calculul guvernului era greșit. Opoziția din conferință, anti-memorandiștii au fost cu mult mai cuminți, cu mult mai buni Români, de cum credea guvernul unguresc. Grație loialității, corectității și românmismului lor, conferința națională din 1893 a reușit, contra așteptărilor ungurești, drept o manifestațiune din cele mai frumoase a *solidarității și maturității poporului românesc*.

Nu mai cât după-aceia guvernul s'a convins, că Românilor înșiși nu-și prepară *dizolvarea*, s'a apucat de lucru, ca să săvîrșască el *dizolvarea*. Și au urmat rînd pe rînd cele mai aspre și mai infame măsuri teroristice. Procesul *Replicei*, procesul *Memorandului*, dizolvarea comitetului, procesele pentru *aderențe*, de presă, etc., etc.

A urmat apoi la guvern *Bánffy* și toate prigonirile începură a se face în mod și mai brutal și mai îngrozitor, până-ce a ajuns în fine să stabilească, neted și pe față, absurditatea aceea piramidală din anul milleniului, cumcă în *începutul legii de naționalități nu se pot permite conferințe și organizații pe basă națională*.

Când sosise stăpînirea la acest punct, deja se începuse în sinul partidului național *dizolvarea internă*: schimbările în chestiunea națională peste munți, disensiunile între membrii comitetului național, orisa dela «*Tribuna*», și toate celelalte.

Nu voiu să fac studiu asupra acestor fapte; nu voiu să stabilesc legătură între loviturile *externe* și cele *interne* date vieții noastre de partid național. Aceasta aparține acum istoriei. Un lucru însă 'mi-se pare clar și dovedit.

Guvernul nu cutăra să ese cu o măsură așa de volnică, așa de absurdă și deci temerară, cum a fost negarea existenței noastre ca națiune sau naționalitate, dacă n'ar fi calculat la slăbiciunea noastră internă. Și întru adevăr numai slăbiciunii provenite din mișeriile interne se poate ascrie, că noi, pînă astăzi suferim, ca un guvern unguresc să ne decreteze *neexistența*, adică *moartea națională*.

Decretarea aceasta guvernul a contemplant probabil ca o lovitură de se-cure la trupina unui arbore scorburos, putred din lăuntru și mîncat de cari. Decât că un popor nu este arbore, ci este organism viu, care ce e drept poate să funcționeze une-ori mai încet, să se miște mai puțin, dar' nu moare, cu atât mai puțin moare el la dorința ori comanda cuiva. Mai ales că acest organism e compus din atâtea alte organisme vii și inteligente, cari sînt gata să suplinească pe cele cari cad, amur-tesc, ori mor.

Așadar și astăzi, ca și la 1896, întreagă situația noastră se învîrte în jurul acestei chestiuni: sîntem ori nu sîntem *partid național*? *Existăm ori nu existăm*?

E atât de absurdă decretarea neexistenței noastre, încât nici că ar trebui să ne punem în urma ei o astfel de întrebare.

Și totuși ea are o însemnătate, are un cuprins. Însemnătatea și cuprinsul pe care 'i-l dăm noi înșine. Dacă prin *acțiune solidară* nu dovedim contrarul, atunci se dovedește adevărată de-cretărea absurdă: *nu existăm*.

Și trebuie să o recunoaștem, că de câțiva ani încoace tot ce s'a făcut nou, s'a făcut întru *slăbirea solidarității* noastre. S'a lucrat și de-arîndul la discreditaarea comitetului național. Prin

tot felul de mijloace, permise și nepermise s'a lucrat la subminarea vazei și autorității a celor, cari reprezentă, și trebuie să reprezinte înaintea noastră, de fapt și de drept, *existența partidului național*, unicul partid formal existent în mijlocul poporului nostru.

S'a înțeles că la 1897 în Arad un ziar pare-că anume numai cu scopul de a deservii opera de destrucțiune inaugurată de guvern, anume pentru a da un cuprins real *decretării de neexistență a partidului*. Dacă s'a produs o confuzie mare de idei, de vederi și principii, între altele, cauza principală e atitudinea sovăitoare a foii din Arad, care a sărit neconștient dintr'un estrem într'altul, bătând toate coardele harpei politice, dela *naționalismul intransigent* până la *moderatismul cel mai pécător*, până la înfrățirea cu unii dintre cei mai șoviniști și mai răi dușmani ai noștri.

Nu am de gând să fac procesul activității acelei foi, — nici n'ar avè rost, — dar țin să constat, ceea-ce observ, anume, că dacă nu m'ei înșel și ea *revine*, sau va trebui să *revină*.

Activiștii noștri.

Budapesta, 31 Ian. n.

Noul curent politic, pornit prin unele părți locuite de Români, sub deviza *activității parlamentare* și deci *abandonarea pasivității Românilor*, a dat ansă la serioase discuții, atât în presa română, cât și în cea maghiară. Bărbații politici din capitala țării, bine înțeleși, deasemenea se ocupă de această acțiune, care ar însemna un nou eveniment în politica Ungariei. Guvernul maghiar a trebuit deci să-și precizeze părerea în privința aceasta, atât în fața Ungurilor, cât și în fața acelor fruntași români, cari au contemplat direcțiunea activistă.

La început mulți au fost nedumeriți în privința ținutei unora dintre politicienii români, dacă peste tot se pot numi așa propagatorii noului curent. Nici nu împartă mult acțiunea lor, mai mare aplomb însă intențiunea unui însemnat grup de fruntași români, cu rol important în viața noastră publică, cari fără să strige *activitate urbi et orbi*, au voit *direct*, înainte să se convingă, *care ar fi ținuta guvernului în cazul intrării Românilor în luptele electorale*.

Resultatul obținut de grupul acestor fruntași români, a clarificat pe deplin, cum înțelege Széll activitatea Românilor, și astfel oamenii noștri s'au pus pe gânduri. Dela o persoană, în poziție de a ști toate amănuntele în această privință, am primit informațiuni sigure, că *guvernul maghiar, recercat fiind, a declarat categoric, că o intrare în parlament a Românilor numai atunci va fi posibilă, dacă Români vor fi aplicați a se alătura la programul unuia din partidele parlamentare existente*. Nu există guvern maghiar, care să permită intrarea deputaților nemaghiari în parlament cu program naționalist. Aceasta ar însemna schimbarea parlamentului unguresc într'un reichsrath vienez, un act politic, la săvârșirea căruia guvernul actual nu se poate angaja. Ori-cât de preventiv a vrut să se arete Széll față de reprezentanții curentului activist, n'a găsit alte vorbe pentru ei decât acelea rostite *illo tempore* de Coloman Tisza înaintea Monarhului, că adevă, la cazul intrării în parlament a unui puternic grup de deputați naționaliști, cu un program, care ar fi îndreptat contra hegemoniei maghiare, *întreg partidul, azi la putere, ar ocupa băncile stângei extreme*.

Atât de puternic e curentul șovinist maghiar, încât de admiterea noastră în parlament cu program național nici vorbă nu poate fi.

Foile maghiare, când în mod atât de măgulitor au salutat ideea activității parlamentare, accentuată de unele organe de publicitate românești, au înțeles lucrul astfel, că Români, împăcându-se cu soartea, vor *abice* de programul lor intransigent, vor accepta *programul politic dezvoltat de Széll* și în schimbul câtorva mandate vor depune armele la picioarele mariminosului, care e atât de conciliant, încât e aplicat a oferi și Românilor câteva scaune în palatul Lloyd. În acest sens a scris »Budapești Hirap», »Egyetértés» și alte ziare ungurești.

Pipăind pulsul guvernului, activiștii noștri s'au clarificat asupra unui fapt, pe care îl putem ști de acasă, fără multă bătaie de cap.

Dar' intențiunea grupărilor activiste de a intra în parlament pe baza programului dela 1881, nu o putem considera de sinceră, nefiind admisibil faptul, ca ei să fie atât de naivi, încât să nu priceapă intențiunile guvernului Széll. Îndosebi episcopul Goldiș, care a figurat deja ca deputat guvernamental, alături cu Rosenberg Gyula și Gajári Odön, nu credem să se fi gândit la așa ceva. Balansarea în nesigurare, când activă, când pasivă a »Tribunei Poporului», organul de casă al episcopului

Goldiș, ne întărește în presupunerea, că toată scenăria activistă cu program național a fost contemplată numai cu scopul de a produce o încercătură între Români, o nesigurare în ținuta noastră politică și îndeosebi seducerea mulțimii neinițiate în rostul politicii noastre naționale.

Prin precizarea categorică a ținutei guvernului față de tendințele activiste, situațiunea »Activității», Drului Munteanu, a »Telegrafului Român» și a »Tribunei Poporului», — care reprezintă exclusiv viciul episcopului Goldiș, — devine clară în fața tuturor Românilor. Cu »Telegraful Român», deja suntem în clar. A fost și este contrar pronunțat al programului dela 1881, dar »moderatiunea» Metropolitului Meșianu și direcțiunea activistă a celor dela organul metropolitan numai până acolo merge, până unde interesele națiunii române nu sufer nimic.

»Activitatea» din Orăștie, nu mult imoartă. Ea reprezintă numai pe dl Dr. Munteanu și pe colegul seu de redacție. Că dl Munteanu va intra în dietă cu program național român, că va intra în partidul guvernamental ori kossuthist, merge pe socoteală proprie. Ori-cât de bune intențiuni ar avè dl Munteanu, singur nu poate reprezenta interesele naționale ale tuturor Românilor.

Ce steag va desfășura însă gazeta episcopului Goldiș, e o enigmă, după-cum enigmatică e ținuta din trecut a acestei foi. Russu-Sirianu, cu cunoștința-i consecvență, poate scrie tot așa de bine pentru activitate, cât și contra ei. E chestie de tact și e chestie de dispoziția spirituală a patronului Goldiș. Un lucru însă se poate observa. În diecea Aradului se fac deja agitații electorale și »Tribuna Poporului», care atât de aprig veghiașă asupra a tot ce se întâmplă prin — Sibiu, nu vede nimic în jurul seu.

Dar' să așteptăm. Nesigurarea încă nu durează în veci. Apoi suntem de dați cu surprinsele. Ce surprinderi ne pregătește ținuta alarmantă a »Tribunei Poporului» vom vedè căi mai curând.

Dar' putem anticipa deja pe de acum unele păreri.

Post-a episcopul Goldiș cândva aderent al programului național român? Nu, căci atunci nu ar fi putut fi ales deputat cu program băntfist. Poate »Tribuna Poporului» inspire încredere în majoritatea Românilor atunci, când ea a luat rolul de organ exclusiv al intereselor episcopului Goldiș, amicului lui Tisza. Nu. Ori-câtă larmă ar face Russu-Sirianu, ori-cât ar improșa cu tină în toți acela, cari nu vreau a deveni »amici», cert este, că ziarul aradan înnoată în apele oportuniste și joacă o politică de duplicitate atunci, când lovește în toată lumea pe deoparte, ear pe de alta, ca organ de provincie, *coopere* agitația electorală, *ba chiar* pusă la cale în jurul Aradului, cu scop de a intra în tabăra guvernului. La atăta naivitate încă n'a ajuns inteligența română, ca să se angajeze la direcțiunea politică, profesată de episcopul Goldiș, a cărui deviză politică este: *non quid iustum, sed quid utile*.

Dar' cum »Tribuna Poporului» este foarte elastică, mâne o putem vedè chiar... intransigentă. Spectator.

Revistă esternă.

Immormentarea reginei Victoria.

Azi la orele 2 d. a. a plecat din Osborne-House convoiul de immormentare a reginei Victoria. Înaintea cociugului a fost regimentul scoțian și trupe de infanteriști și marinari. Immediat după cociug au urmat: amiralul Seymour, regele Eduard, împăratul Wilhelm, prinții de York și Conaught, apoi ceilalți membri ai familiei și reprezentanți ai puterilor străine.

Inscripția de pe sicriul reginei, scrisă în limba latină este următoarea:

»Osămintele pământești ale Victoriei, a celei mai distinsă, a celei mai puternice și a celei mai alese domnitoare, din grația lui Dumnezeu regina Britaniei, protectoara credinței și împărăteasa Indiilor. Reposată la 22 Ianuarie 1901, în al 82-lea an al etății și al 64-lea al domniei».

Alianța anglo-germană.

În urma vorbirii ce a adresat regele Eduard moștenitorului german de tron, se crede că o *alianță între Anglia și Germania nu este eschisă*. Scopul principal al acestei alianțe ar fi în primul rînd contrabalansarea favorurilor economice, pe care tînde a 'le-le monopoliza Statele-Unite.

Din China.

Din Peking se depeșează, că corpul diplomatic are să ceară pedepsirea Chinezilor vinovați cu răscoala. Statele-Unite, Japonia și Rusia sînt contra pedepsirii de moarte, fiind convinse, că guvernul chinez nu e în stare să ducă

în deplinire un astfel de deciz. Văduva împărăteasă a declarat, că curtea nu se întoarce la Peking, cît timp vor sta acolo trupele străine.

Răsboiul burc-anglez.

Londra, 30 Ianuarie nou. Pagubele cauzate de Buri în minele de aur, trec peste suma de 200 mii funți sterlingi. »Manchester Guardian», contrar acestei știri, spune că pagubele sînt de 300.000 f.st. Societățile de mine au organizat o patrulă de 1200 soldați, care lunar costă 30.000 funți sterlingi, dar' nici aceasta nu e capabilă să apere minele de atacurile continue din partea comandelor bure.

Londra, 30 Ianuarie nou. Kit-chener telegrafează din Pretoria următoarele: Smith-Dorien, după-ce a împrăștiat trupele Burilor, s'a reîntors. În diferite conflicte au căzut 4 oameni, răniți au fost 17 ofițeri și 17 soldați. Generalul Knox, 40 miluri spre nord dela Tabauch, a intrat în luptă cu trupele lui De Wett, care a încercat să intre în Capland.

Știri despre rezultatul luptei n'au sosit încă. O trupă de Buri au năvălit în Boysburg și au cauzat unele pagube în minele din Moddersfontein și Vanrhyns. Comandantul Marais și doi Buri au fost prinși de Englezi.

Clamvillian, 30 Ianuarie n. Regimentele lui Bethune și Delisle au sosit aci. E teamă că alungarea Burilor din Colonie, va fi peste măsură grea, de oare-ce timpul e foarte nepotrivit operațiunilor militare.

Carnaroon, 30 Ianuarie n. Burii au asediat orașul Brandoleis. Tabăra principală a Burilor e în farmul Ponteloshokkork, care e ținut de magazinul Fraseburgului, Calliniei și Kenhardtului.

Din Câmpeni.

În numărul 3 al »Tribunei Poporului» a apărut o corespondență din Câmpeni subscrisă de anonimul »Câmpenariul de baștină».

În acea corespondență »Câmpenariul de baștină» se dă pe sine de o persoană neînțelegătoare în chestia întregirii parohiei noastre din Câmpeni. Dacă ar fi așa dle »Câmpenariul de baștină», atunci ar trebui să vorbești purul adevăr, ar fi trebuit să așezi motorul tuturor relelor și a scandalurilor urmate dela deschiderea concursului încoace, nu să iai în apărare pe vinovata și să strigi în gura mare, »că se calcă legea în picioare și se joacă de-a statutul organic».

În acea corespondență dl »Câmpenariul de baștină» înșiră câte verzi uoate, vorbe prinse de pe strade, ba afară de acestea are obrăznicia a ataca și unele persoane. Între alții vine și atacă direct pe nou alesul nostru preot, clericul Nicolau Palade, declarându-l de inferior ex-administratorului I. Motora și că nu e vrednic de a fi preot în Câmpeni. Aceste calumnii la adresa clericului Nicolau Palade nefiind basonate pe dovezi, și vîzînd că »Câmpenariul de baștină» numai din ură și din rîutate voeste a ponegi înaintea publicului cetitor pe tînerul cleric, a cărui purtare domniei-lui îi poate servi de modal: ne simțim datorii a-l declara în fața on. public cetitor de un mincinos baștină, care nu adevărul, ci minciuna o mărturiseste.

Subscrișii parochieni din mijlocul cărora a răsărit și tînerul cleric Nicolau Palade și de ale cărui calități sînt legate mari speranțe în viitor, dăm mai la vale o iocană despre trecutul și prezentul acestui tîner, ca astfel și on. public cetitor să vază că »Câmpenariul de baștină» este o pilărită ordinară și că fiitorul nostru preot stă pe un piedestal cu mult mai superior, decît ex-administratorul I. Motora.

Clericul absolvent Nicolau Palade e fiu de țeran, a absolvit din sudoarea părinților sei VI. clase gimnaziale cu succes bun, purtări bune; a absolvat cursurile clericale cu succes eminent, purtare bună; și-a câștigat calificatiunea de preot cu succes bun, face parte dintr'o familie onestă și cu un trecut nepătat, a cărui strămoș, Dumitru Palade, a sculptat în lemn întreg iconostasul dela sfînta noastră biserică gr-or. din Câmpeni fără nici o pretensiune, nu mai din evlavie și iubirea sa cătră biserică. Ce au făcut pentru sfînta noastră biserică moșii, strămoșii și părinții lui Motora, dle »Câmpenariul de baștină»?

Clericul Palade a fost ales preot de masa ponderoasă a poporului. A reșcit cu 75 voturi contra 7, din 300 de alegători, și ar fi avut și mai multe voturi, dar' cei mai mulți alegători au fost la țîrgul Abrudului, deși dl »Câmpenariul de baștină» are obrăznicia a afirma, »că de ai fi căutat cu lampa lui Diogene și nu ai fi găsit un Câmpenariu gr-or. în tot țîrgul Abrudului». Ești un minci-

nos ordinar, dle »Câmpenariul de baștină». Noi îți dovedim cu martori oculari, că cinci alegători chiar din Abrud au lăsat țîrgul și au venit de au votat cu dl cleric Nicolau Palade, ba îți dovedim și aceea, că mulți dintre alegători, cari fuseseră în ziua alegerii la Abrud, au venit în ziua următoare zicînd: »că ar voi să dea votul lui Palade». Și de aci se vede, dle baștină, că cele susținute de d-ta sînt niște minciuni ordinare, când susții o astfel de absurditate, că dintr'o comună învecinată cu Câmpenii la un țîrg de țeară s'au născut în Câmpenariu. De ai fi fost în Abrud ori în Câmpeni de sigur toate acestea le-ai fi vîzut cu ochii, durere însă, că d-ta susții ceea ce nu știi și nu ai vîzut, fiind pe timpul acela după soboli pe vîrfuri Ciocului.

Declarăm și aceea, că fiitorul nostru preot Nicolau Palade, nu este protejatul Sibiuului, precum are cutezanța a afirma dl baștină, ci este protejat de sfînta lege și de calificatiunea sa, pe care superioritatea noastră bisericească pune mare pond.

Să vedem, dle »Câmpenariul de baștină» în ce grad de comparație îl va pune on. public cetitor pe ex-administratorul Motora față de fiitorul nostru preot Nicolau Palade, noi o lășăm aceasta la aprecierea on. public cetitor.

Motora e fiu de preot, a cărui părinte s'a bătut în sfîntul altar, dînd cu piciorul în capul confunțentului seu, vîrsînd sînge în sfîntul altar, din care cauză a fost suspendat și suspendat ar fi și rîmas pentru todeauna, dacă nu ar fi intervenit Paladeștii. A se vedè actul în achiva Vener. consistor. Căsurile următoare dovedesc pe deplin adevărul proverbului, că: »ce sameni, aceea rîsare».

Ex-administratorul I. Motora a absolvat cu chiul și vai IV. clase gimnaziale în Brad, a stat în teologie 4 ani și nu 3 ca de regulă; venind treaba la ispravă a alergat la Răkospalota și într'o săptămînă s'a întors cu cele două clase în buzunar, cum le-a făcut el va fi știind.

Prin aceste e mai superior Motora, dle »Câmpenariul de baștină», clericului Palade, sau pentru-că știe ectenile de rost și credeu numai de pe carte?

Într'o privință și noi îți dăm dreptul, dle »Câmpenariul de baștină», că e mai superior Motora, clericului Nicolau Palade, și anume: Întru a se certa în sfîntul altar, după datina tatălui seu, cu dl protopop, ca un Țigan; întru a aștia pe destrăbălății sei, a năvăli și a da cu pumnii în ușile împărătești ale sf. altar și a crîșni în dinți ca fiarele, vrînd să atace pe dl protopop Furdul, și a înjura în biserică, ca într'o cămăcă ordinară, precum a făcut destrăbălății lui Duminecă, în 13 Ianuarie n. a. c., cari mișei sînt arătați din partea on. domn protopop la judecătoria cercuală din Câmpeni.

Vezi, dle »Câmpenariul de baștină» cu cine s'a jucat Vener. consistor de-a suspendarea, oare mai merita un astfel de om să mai intre în sf. nostru altar, de va mai intra, atunci și noi mai bine ne facem pocății, decît să ne servească un astfel de preot.

Și de aci se vede, că vorbești neadevăr, dle baștină, când despre meritele câștigate de ex-administratorul Motora, ca administrator și director școlar, nu amintești nimica, și pe care ne permitem noi a le aminti, pentru-ca să le cunoști atât d-ta, dle baștină, cît și mult on. public cetitor.

Aduci-ți aminte, dle baștină, când favoritul d-tale, ex-administratorul, s'a bătut în cărcîma din Câmpeni cu parochiul rom-cat. Gyárfás, întrevinînd primăria și sergentul de gendarmi în pensiune, Schnorer?

Aduci-ți aminte, dle baștină, când cu câștigarea despăgubirii dreptului de regal 3-lunar, favoritul d-tale, ca director școlar, cu 3-5 de categoria d-sale, voi cu ori-ce preț să păgubească fondul școlar cu suma de 12.000 cor. și avî impertinența, ca președintele fostilor urbarialiști în ședința generală, de a fluiera pe d-nii Mihail Cîrlea, notar public din Abrud, Dr. Basiliu Preda, avocat și Romul Furdul, protopop, cărora le putem mulțumi, că numai prin stăruința d-lor a câștigat fondul școlar suma amintită, ceea-ce dovedesc actele aflătoare la Ven. consistor și domnia amintită, — cugetînd că prin asta va primi un os bun de ros.

Cum de nu voești să amintești, dle baștină, despre suma de 200 coroane, care părintele Motora, tatăl ex-administratorului, fiind casar al bisericei, i-a încasat dela Potinteu Ioan lui Todor din Câmpeni, cu care sumă respectivul a datorat biseriei, punîndu-i în buzunar, venind apoi respectivul împroșcînd din partea bisericei, în urma căreia chiar însuși favoritul d-tale, dle baștină, a recunoscut înaintea judecătorei din Câm-peni păcatul tatălui seu, luînd asupra-și solvirea acelei sume, care încă nici pînă azi nu s'a achitat pe deplin.

Apoi casul concret ce se află la dl președinte a eforiei școlare dl Dr. Basiliu Preda, despre care cît mai curînd te vei convinge, dle baștină. Aceste sînt meritele familiei Motora precum și a ex-administratorului.

Prin astfel de lucruri murdare și scandaloase este zguduit din temelii biserica noastră din Câm-peni, dle »Câmpenariul de baștină» și nu prin minciuna

cea mare, care o întrețeși între celelalte uscături ale d-tale: »că poporul într'atîta iubește pe Motora, încît își duce și grăul din pod și îl dă lui». Ne-ar plăce să ne spu, dle baștină, *care* dintre aderenții lui Motora are atîta îngrăușîn pod, ca să-i dea și lui, că noi pe toți îi cunoaștem și știm ce posed, că bieții abia pot trăi de pe o zi pe alta, necum să mai dea și la altul; cu un cuvînt, pe lângă el a mai rămas gunoai poporului.

Ex-ad. I. M. a mers în 21 Ianuarie cu castorii sei Patița & Sturza la protopopul M. în Zlatna pentru unație, dar' s'au întors pâlți urîți, căci uniților nu le trebuie spirit rău în biserică.

Afară de aceea oameni însemnați de Dumnezeu, ca Gîngavul, Comercul, Pădăul, Piciorul de lemn și Fulgeratul nu fac 100 de familii cu cari se laudă ex-administratorul.

Dee Domnul ca să se scape biserică noastră gr-or. din Câm-peni de astfel de semnați.

De încheiere îți zicem, dle »Câmpenariul de baștină», că: cu mult mai negru e Harapul, ca să-l poți spăla cu neadevărurile d-tale.

Adevărații Câmpenari de baștină.

Cronica zilei.

Sibiu, 1 Februarie n. 1901.

Memento. 3 Februarie: Petrecere cu dans ce se va aranja de cătră damele române din Lipova în favorul copiilor săraci dela școalele rom. de acolo, în sala »Archiducului Iosif».

Sortirea de obiecte a tombolei aranjate de »Reun. fem. rom. gr-cat. din Sâncel». — Producțiune, teatrală ce se va aranja de cătră inteligența română din Turnișor în localul școlai gr-or. din Turnișor.

6 Februarie: Balul societății academice »Junimea» din Cernăuți, în localitățile societății filarmice.

Hymen. Dl Valeriu Ionescu, în vîrstă în Ciuta, fiul părintelui Nic. Ionescu din Iaz, se va cununa cu d-șoara Maria, fiica proprietarului Constantin Morariu din Bocșa-română, în 4/17 Februarie a. c., la 3 ore d. a., în biserică gr-or. rom. din Bocșa-română.

— Dl Ioan N. Lenger, funcționar la institutul de credit și economii »Timișana» din Timișoara, s'a logodit cu d-șoara Aurelia Jian.

— D-nul Sava Timariu și d-șoara Livia Elena Gheaja, logodiți.

Necrolog. Ana Diugan n. Moldovan ca soție; Liviu, Emilian, Traian și Virgiliu ca fii; Nastasia Diugan ca mamă; Ilie, Ana și Lodovica Diugan ca frați; Stefan Todoran, Elena Diugan, Vasile Rebrean și Teodor Hurdaciu ca cumnați; Floarea Moldovan n. Chirc ca mătușă; Simion Moldovan ca unchiu; Georgiu Moldovan și soția ca soori; Ioan Morariu și soția Teresia ca vîr și verișoară, în numele lor și al numeroșilor conșangeni, anunță cu inima frîntă de nemărginită durere înecărea din viață a prea bunului și neuitatului soț, tată, fiu, ginere, frate, cumnat, nepot, conșangean și prieten Ioan Diugan, învîrstă gr-cat. în Belean, întemplată după un morb greu în al 39-lea an al vieții și al 11-lea an al fericitei sale căsătorii și învîrstă în al 13-lea an, la 28 Ian. st. n., la 4 ore p. m., când și a dat blîndul seu suflet în mâinile Creatorului. Rămășițele pămîntești ale sompului defunct s'au așezat spre vecinicia odihnă în 30 Ianuarie, la orele 2 p. m. Belean, 29 Ianuarie 1901. Fie-î țîrîna ușoară și memoria binecuvîntată!

Ovațiune directorului Onițiu. Din Brașov aflăm, că din incidentul re-integrării dlui Virgil Onițiu în postul de director la liceul român de acolo, i-au aranjat Duminecă seara studenții dela școalele medii un conduct cu lampioane și o serenadă. La discursul rostit de un student a răspuns directorul Onițiu, adînc emoționat, mulțumind tinerimii școlare pentru frumoasa manifestațiune. — Din altă parte ni-se comunică, că dl Onițiu a primit și primește neconștient felicitări elogiase din incidentul reocupării postului de director.

Invitare. P. T. membrii direcțiunii »Reuniunii române de înmormîntare din Sibiu» sînt poștiți la ședința direcțiunii, ce se va țîne Luni, în 4 Februarie n. c. la orele 6 seara, în localul »Reuniunii sodalitilor români din Sibiu» (strada Măcelarilor nr. 5, etagiu). Sibiu, 1 Februarie n. 1901. Biroul direcțiunii: Pant. Lucuța, director, Victor Tordășianu, secretar.

Dela moartea moștenitorului de tron Rudolf s'au împlinit 12 ani în 30 Ianuarie. Cu ocaziunea aceasta s'a celebrat în biserică Burg-ului un reconvem, la care a asistat și Maiestatea Sa Monarhul. După aceea Maiestatea Sa s'a dus la mînaștiria Capușinilor, unde a zis o scurtă rugăciune la sicriul moștenitorului și al Împărătesei Elisabeta. Maiestatea Sa a dispus să se celebreze un reconvem și în castelul din Luxemburg și Schönbrunn.

O interesantă broșură a apărut din acest incident, la Frankfurt, sub titlul: *Asasinarea moștenitorului de tron Rudolf*. În această broșură sunt reproduse câteva epistole scrise de principele Albrecht către contele Hoyos, în care cere amănunte asupra tragicului fapt. Mai este o epistolă a lui Leopold, regele Belgiei, adresată contelui de Flandra, în care soorul lui Rudolf spune, că trebuie susținută știrea suiciderii, pentru de a prezenta în colorii mai frumoase moartea scandalosă a principelui.

Central lumii. Respectăm străduința dlui Russu dela Șiria, ca să convingă lumea, că centrul de aici încolo e la Arad, și toamă de aceea fi trimitem condoleanțele noastre pentru desastrul ce l-a grămadit ministrul Hay din Statele Unite, care în înțelegere cu președintele Mac-Kinley, afirmă sus și tare că centrul lumii se află în Statele Unite.

Norocul în nenorocirea dlui Șirianu este singur faptul, că Americanii nu prea știu bine românește, căci altfel s'ar putea să dă de valoarea sprigului al lui Ilda și Nicu Stejerel în dorul de a-i convinge pe Americani, ar serie de s'ar convinge. Și ar fi peocă de așa un trifoiu!

Moștenitorul de coroană englez, ducele de Cornwall și York, după-cum se anunță din Londra, e greu bolnav de pojar. Din această cauză n'oi la primirea împăratului Wilhelm, nici chiar la îngroparea reginei nu poate fi de față.

Marele-vizir, Halil Rifaat, e pe patul de moarte. Orisa se așteaptă în fiecare minut. Cu înlocuirea lui, Sultanol a încredințat pe ministrul de justiție, Abdurhman.

Bar. L. Prazak, fost ministru în cabinetul Taaffe, după-cum se anunță din Viena, a încetat din viață în etate de 80 de ani.

După noua conscripție, Sibiu are 26.643 locuitori. După naționalitate: Români 5959, Sași 15.553, Unguri cu Jidani cu tot 4732; după religie: greco-orientali 4051, gr.-cat. 2079, rom.-catolici 6079, ev.-ref. 1707, lutherani 11.695, moșai 923. După sex: 12.931 bărbați, 13.712 femei. De naționalitate diferită 399. De confesiune diferită 108. Străini sunt 1250. Numărul Românilor a crescut cu 1343. — *Cojocna* are 4000, *Alba-Iulia* 10.033, *Cașovia* 37.000 (în 1900 s'au dat mai mult ca 4000 pașapoarte).

În procesul pentru falsificare de cambii, intentat de principele de Braganza contra cămătarilor Varga Antal și Lefkovic-Lukács Mátyás, s'a adus deja sentința. Varga Antal a fost condamnat la 3 ani, ear' Lefkovic-Lukács Mátyás, ca complice, la 2 ani 6 luni temniță. Falsificarea a constat într'aceea, că pe cambii din *patru mii*, Jidovii nostri au făcut *patruzeci de mii*.

Moartea mareșalului Gurko. Foile de ieri aduc știrea, că mareșalul rus Gurko a murit în etate de 73 ani la proprietatea sa din Saharov. Gurko Wladimirovici Iosif s'a născut la 15 Noembrie 1828. El a pășit de tinăr pe cariera militară și prin strălucite sale fapte de arme a câștigat în curând glorie numelui său. La 1861 era deja colonel și a luat parte la sugrumarea răcoalei polone. În războiul ruso-românesc a operat cu mare cuceranță și a cucerit pasul Șipa, apoi a luat Gornj-Dubnik. A ocupat și Sofia și lângă Filipopol a bătut în timp de trei zile armata lui Suleiman-pașa. La Adrianopol unindu-se cu armata principală rusească, ajunsesă până la Constantinopol, după războiul deveni general de cavalerie, apoi fu numit guvernor în Petersburg. În postul acesta n'a rămas mult timp, căci făcându-se atentat în contra Țarului, el fu demisionat, pentru-că n'a știut să impedeze atentatul. În 1882 pășî earăși în activitate ca guvernor militar al Odesei, ear' anul următor fu transferat în Varșovia, unde prin asuprirea Polonilor vrău să-și câștige grația domnului și stăpânului său.

Jidan puturos. Așa l-a intitulat deputatul Olav pe colegul său Lănczy, de oare-ce acesta a refuzat să-l primească în audiență la banca comercială. Tată-sau a venit cu traista n' spate în țeara asta — continua Olav năcăjit — și-acum el nici nu vrea să stea de vorbă cu tine. — Urmarea a fost, că s'au bătut în săbii și Lănczy a fost rănit la un deget. Când s'au atinși la ambite, spun și Ungurii adevărul. Azi-măne vor fi siliți „patrioții” nostri să ese ei cu traista n' spate, pe unde au intrat drăguleții lor Jidani. Acesta-i adevărul completat.

Daruri bisericești. Credinciosul Ioan Cheresteg, din Turda, a făcut o fundațiune de 140 coroane pentru biserica de acolo. — Credincioșii Vasile și Iovuta Socoa au dăruit aceiași biserici un rind de vestminte bisericești. Aceste daruri le-au făcut la statul și îndemnul dlui preot Simion Bologna din Turda.

Dela „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”. La fondul pentru acuirea unui local cu hală de vânzare pe seama „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, precum aflăm s'au făcut contribuțiile însemnate de mai jos din

partea următorilor binevoitori și amici ai cauzei meseriașilor nostri, și anume: D-nii Dr. D. P. Barcianu, prof. seminarial, Demetriu Comșa, prof. seminarial, d-na Minerva Dr. Brote, dela fiecare câte 60 cor.; membrul onorat al Reuniunii dl Constantin Petru, căp. cea. și reg. în pens. 50 cor.; Petru Ciora, funcț. consist., Emil Verzariu, funcț. la „Transilvania”, Vict. Tordășianu, referent consist., Demetriu Cuntan, prof. sem. și d-na Constantin P. Barcianu, dela fiecare câte 30 cor.; Teodor Orlea, funcț. consist., d-na Mioara Oltean căsătorită Dr. Giuradi, d-șoara Adelina Oltean și d-na Fulvia De Lacotte, dela fiecare câte 10 cor.

Concert militar. Măne, 2 Februarie n. va concerta muzica militară a reg. de inf. nr. 2, în restaurațiunea „Bierhalle”, cu următorul program:

1. „Donauhort”, marș de Lehár. — 2. „Kecke Fratz”, vals de Wagner. — 3. Ouverture zur Operette: „Das Moll”, de Suppé. — 4. „Die Mühle im Schwarzwald”, idilă de Eilenberg. — 5. „Feinsliebchen”, polca mazur de Komzák. — 6. „Für lustige Leut”, potpouri de Komzák. — 7. „Du hörst wie durch die Tannen”, cântec pentru flügelhorn de Martha de Leoben. — 8. „Gebürgskinder”, vals de Ziehrer. — 9. „Türkische Schaarwache”, piesă caracteristică de Michaelis. — 10. „Loslassen”, galop de Ziehrer.

Avis. Ig. Hertz, librar în București, roagă pe onor. public să nu mai trimită bani cerându-i *Căldindarul revistei „Lumea Ilustrată”,* de oare-ce nu mai are.

Pentru anul viitor însă va face un tiragiu cu mult mai mare, așa ca să nu mai rămână nimeni fără acest frumos și interesant *Căldindar*.

Vieța socială.

Petrecere cu dans și cântări în Șomcuta-mare.

„Reuniunea română de cântări din Șomcuta-mare” invită la petrecerea cu dans și cântări, ce se va ține la 3 Februarie 1901, în școala conf. gr.-cat. din loc, în favorul școalei, Reuniunii de cântări și a coristilor. Prețul de intrare 1 coroană pentru persoană. La 12 ore din noapte cină comună. Începutul la 6 ore seara. Patronii petrecerii: Ioan Serbu, Nicolau Nilvan, Dr. Victor Marc, Teodor Blaga. Președinți onorari: Elie Pop și Ioan Butean a Ioan Barbu, a Melint, președinte; Vas. Butean a Alexol, v. președinte; Telente Butean, controlor; Stef. Muntean, secretar; Ioan Mic a Vas, cassar; membrii în comitetul aranjator: Ioan Tibil, Alex. Iluțian, George Ardelean, Ioan Muntean, Alexandru Bornă, George Muntean, Alexandru Mic, George Vancea, Gavrilă Marton, Vasiliu Chișiu, George Albu, Petru Vancea.

Petrecere în Mercurea.

Invitare la balul românesc ce se va aranja Duminecă, în 10 Februarie st. n. 1901, în sala hotelului „La 3 Arabi” din Mercurea, în favorul școalei gr.-or. din loc. Începutul la 7 ore seara. Prețul de intrare: de persoană 1 cor. 60 bani; de familie 3 cor. NB. Oferte benevole se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice.

Bal în Năsăud.

Corul profesoral dela gimnaziul superior fundational din Năsăud, invită la balul, ce-l va aranja la 11 Februarie st. n. 1900, în favorul fondului școlarilor lipsiți în cas de morb, în sala de gimnastică dela gimnaziu. Începutul la 8 ore seara. Prețul intrării de persoană singuratică 2 coroane, în familie 1 cor. 60 bani. NB. Suprasolvițiile și ofertele marinimoase se vor publica cu mulțumită în raportul gimnaziului.

Producțiune în Oravița-rom.

Reuniunea gr.-cat. de cântări „Concordia” din Oravița-rom. invită la producțiunea, ce o va aranja Duminecă, în 3 Febr. st. n. 1901, în sala hotelului „Imperatul Austriei” din loc, sub conducerea dlui Ioan Bogdan, invetător, cu următorul program: a) Concertul. 1. V. Vasilescu „Români haidem”, cor bărbătesc. — 2. G. Musicescu „Stejarul și cornul”, cor mixt. — 3. N. Hecke „Posta din Văleni”, galop în patru mâni eșecutat pe pian de d-șoarele Ana Piescu și Ecaterina Bogdan. — 4. C. R. Karasz „Astăzi e ziua de sârbătoare”, cor bărbătesc. — 5. C. Auner „Porumbița”, bariton-solo eșecutat de dl Alexă Toc cu acomp. de pian de d-șoara Ecaterina Bogdan. — 6. Porumbescu-Vidu „Tricolorul”, cor mixt. b) Teatrul 1. „Otrava de sobolci”, comedie într'un act de A. — 2. 75.000 franci, comedie cu cântăce într'un act de N. A. Bogdan. — După producțiune joc. Începutul la 8 ore seara. Intrarea de persoană: I. loc de șezut 1 cor., II. loc 80 bani, III. loc de stat 60 bani. Bilete de intrare se vând la dl Alexă Toc, pantofar și seara la cassă.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

La apelurile și rugărilor private în favorul cauzei Reuniunii femeilor române gr.-cat. din Făgăraș și jur, în anul 1900, au binevoit a răspunde solvind următorii: Escelența Sa dl arhiepiscop și metropolit Dr. Victor Mihályi 50 cor.; Rev. domn Iacob Macaveiu, vicar 40 cor.; d-na Carolina Cosgarea 40 cor.; d-na Elena Dr. German 40 cor.; d-na Carolina Pop, Șinea-veche 40 cor.; doamna Pamfilă Toflea 20 cor.; spect. doamnă Zenta Roman pentru o cunună eternă pentru reșos. N. Cepes 10 cor.; doamna Maria Cernea 4 cor.; doamna Eugenia Brumboiu 4 cor.; d-na Carolina Pop, Grădiște 4 cor.; institutul „Ulpiana” 2 cor.; dl Ioan Micu, Săvăstreni 4 cor.; Andreiu Motoc 3 cor.; Nicolau Pesteș 1 cor.; Galateon Ganea 1 cor.; Mihail Dragoș 40 bani; dela mai mulți locuitori din Săvăstreni 9 cor. 60 bani; Nistor Langa 4 cor.; Ana Langa 4 cor.; Maria Langa 4 cor.; Roza Cîntariu 4 cor.; Paulina Szabo 4 cor.; Aurelia Zoltner 4 cor.; doamna Iosefina Fulicea 4 cor.; d-na Eugenia Recean 4 cor.; Maria V. joli 2 cor.; Luiza Lungociu 2 cor.; Iulia Darvași 4 cor.; Ana Pruna 4 cor.; Ana Boeriu 4 cor.; Rafira Zegan 4 cor.; Maxim Motoc 2 cor.; Iacob I. Motoc 60 bani; I. Cocic 2 cor.; Danilă Motoc 40 bani; Candic Czech 40 bani; George Czech 40 bani; Dănilă Czech 80 bani; David Motoc 40 bani și Ioan Barbu, căp. pens. 3 cor. 26 bani. Au incurs de tot 334 cor. 36 bani. Tuturor acestor prea stimăți domni și d-ne subscrisa direcțiune le exprimă cea mai ferbinte mulțumită și recunoștință.

Direcțiunea Reuniunii femeilor rom. gr.-cat. din Făgăraș și jur.

Făgăraș, la 24 Ianuarie 1900.

Zinca Roman, Ioan Cîntea, presidentă, notar.

Apel.

Convins de netăgăduitul folos ce-l aduc bibliotecile înființate între poporul nostru, m'am hotărât a forma o bibliotecă școlară-poporală în Căpâlna-inferioară (com. Târnavei-mici) spre care scoaperă la Târnavei-mici P. T. public român, rugându-l să doneze unele opuri, reviste etc. spre scopul amintit. Eventuale donațiuni trimise la adresa subscrisului (posta Zsidve) se vor primi cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.

Căpâlna-infer, 15 Ian. 1901.

Demetriu Laz. Tădoran, invetător gr.-cat.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Bibliografie.

„Căldindarul Poporului” pe 1901.

— Vocî din presă. —

Am amintit că „Căldindarul Poporului” pe 1901, a fost bine apreciat din partea ziaristice noastre. Continuăm azi cu vocile de ziare asupra lui:

„Bunul Econom”.

„Căldindarul Poporului” pe anul 1901 a apărut la Sibiu, cu un bogat cuprins, bine potrivit pentru popor. „Căldindarul Poporului” care apare acum în al 16-lea an, e prea bine cunoscut în toate părțile, decât să fie lipsă să-l mai descriem. Vestim numai că a apărut, că e tot așa de bogat și îngrijit ca în trecut, și credem că toți vor grăbi a și-l procura dela „Tipografia din Sibiu”, cu 20 cr. și 5 cr. de porto.

„Transilvania”.

„Căldindarul Poporului” (an. XVI.) corespunde deplin numelui, ce-l poartă, el are deja o reputațiune bine stabilită în opinia noastră publică și această bună reputațiune tinde a și-o afirma tot mai mult. „Căldindarul Poporului” e cel mai cu pricepere redactat pentru trebuințele poporului nostru, a cărui carte de toate zilele a devenit de mult. Bogat în cuprins și de astă-dată, cu o parte informativă potrivită trebuințelor poporului, și având o mulțime de iluștrări și de actualitate, acest „Căldindar” va fi răsfățat de sigur cu drag de poporul nostru. Prețul 20 cr. (40 bani).

„Gazeta Transilvaniei”.

În editura și tiparul „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu a apărut „Căldindarul Poporului” pe anul comun 1901. Deși format mic, având tipar mărunt și îndesat, e destul de bogat și foarte variat, cuprinzând și din literatură o parte destul de mare și bine aleasă. Costă 40 bani.

„Deșteptarea”.

„Căldindarul Poporului” pe anul 1901, apărut în editura societății pe acțiuni „Tipografia” din Sibiu, este unul dintre cele mai bune căldindare românești. Scris într-o limbă populară, dar aleasă, acest căldindar e cel mai răspândit dintre toate cele apar dincolo de Carpați. Conținutul „Căldindarului Poporului” e cât se poate de bogat și variat. Pe lângă materia obișnuită mai aflăm încă un conșpect scurt asupra bisericilor, școalelor, reuniunilor și a mai multor așezăminte române din Transilvania și Ungaria. Din partea beletristică amintim: Tatăl nostru al Românului, Floarea soarelui, vasele Alexandri, Din trecutul Român ei, Servus părinte, Ianou, Aleodor împărat. Vine apoi „Răvașul”, în care se enumeră pe scurt toate întâmplările de căpetenie din anul ce trece. Ur ează în sfârșit un șir frumos de povești pentru popor, biografii, anecdotă, glume etc.

Din tot șirul scris în acest căldindar se vede marea dragoste de neam și interesul viu al redactorilor față de poporul pentru care se ostenește. Recomandăm cu căldură și traților noștri sătenii bucovineni acest căldindar. Se poate comanda dela „Tipografia” din Sibiu. Prețul numai 46 bani.

„Unirea”.

„Căldindarul Poporului” pe 1901. Anul XVI. Sibiu, editia „Tipografiei”, pag. 159 plus inseratele, preț 40 bani. Primul și cel mai bun Căldindar pentru popor. Are și de astă-dată o mulțime de ilustrații frumoase eșecutate, articli literari, poezii și „Răvașul” de pe anul expirat. Ca noutate are un șematism al așezămintelor românești din patrie: bisericile, școlile, reuniunile, băncile, înșofirile ș.a. Il recomandăm cu toată încrederea.

Flamarion în românește.

Camil Flamarion, celebrul scriitor francez, care și-a pus frumoasa știință viefței sale se popularizeze știința astronomică, este cunoscut la toate popoarele culte. Nu este limbă, în care scrierile sale de astronomie se nu fie traduse — dacă nu toate, apoi unele din ele — și se nu fie cu drag cetite. Flamarion te introduce în frumsețele sistemului solar cu lumile-i numeroase și te familiarizează cu știința astronomiei fără să observi, că la adecă el face știință și încă una dintre cele mai abstracte științe, — așa fermecător e metodel lui de predare. Îți povestește de minunile cerești, de stele, de planete, de pământ, de câte toate și într'aceasta te trezești numai, că ai intrat în probleme grele, de cari de bunăvoie mulți nu se apucă, părându-li-se prea grele, prea obositoare și poate chiar necuprinse cu mintea lor. Stilul narativ, ușor și plăcut din scrierile lui Flamarion, te face însă să îndrăgești aceste probleme, să cauți a pătrunde în esența lor, și astfel fără să observi îți dă de-a gata cunoștințe elementare din astronomie împreună cu dorul de a ști tot mai mult, de a cunoaște tot mai temeinic tainele minunate ale universului.

În aceasta stă meritul lui Flamarion și de aceea sunt așa de cu drag cetite scrierile lui. Dintre scrierile lui au fost traduse până acum în limba română „Urania” și „Sfârșitul lumii”, ear' zilele trecute dl B. Marian a făcut acceșibilă publicului român scrierea „Ce-i ceriul?”, una dintre cele mai frumoase și mai instructive scrieri ale astronomului francez.

Pe 232 pag. 8° în cartea „Ce-i ceriul?” ni se vorbește — așa cum Flamarion știe vorba — despre cer, astronomie ca știința universului, pământul cu mișcările lui și urmările acestora: ziua, noaptea, anul, căldindarul; aparatele optice și observatoriile, sistemul lumii, soarele, luna și eclipsele ei, planetele, cometele etc., dându-ne o lectură și plăcută și instructivă. Dl B. Marian a făcut un bun lucru prin traducerea acestei cărți și asemenea bun și folositor lucru vor face toți cari și-o vor procura și o vor ceti. Cartea, pe lângă conținutul schițat în cele de mai sus cuprinde portretul și biografia autorului și numeroase figuri în text. A apărut în editura librăriei David I. Benvenisti (Craiova, strada Justiției 28) și costă 1 leu și 50 bani.

Ermeneutica biblică, compusă după Ubaldo Ubaldi, de Dr. Victor Smeigelski, cu aprobarea ordinariului metropolitan gr.-cat de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia seminarială arhiepiscopalesan din Blaj. Editura autorului. Prețul 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarizare al preoților și invetătorilor

Călditorile patriarhului Roman de Antiochia în țările române (1653—1658), teșă pentru licență în istorie, de Emilia Cioran. București, stabilimentul grafic I. V. Socoe.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andreiu baron de Șaguna . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterca Șuluțiu —40
Portretul dlui Dr. Ioan Rațiu, în mai mic cor. —30, în mai mare —40
Portretul dlui Dr. V. Lucaciu . . —40
Portretul profesorului Gregoriu Silași —30
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . —30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii —40
Catedrala din Blaj —60
Conferența națională dela 1894 . . 3.—
Românii la Debrețin —60

„Băncile de emisiune și circulațiune monetară, în special Banca națională română”, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Prețul 1 leu 50 bani.

Teatrul orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea Leo Baner.

Sâmbătă, 2 Februarie n. 1901.

La 3 ore d. a.:

DIE DRITTE ESKADRON.

Farsă în 3 acte, de B. Buchbinder.

Seara la 7 ore:

GEISHA,

sau:

Die Geschichte eines japanischen Theehauses.

Operetă în 2 acte, de Omen Hall.

Duminecă, 3 Februarie n. 1901.

La 3 ore d. a.:

GIROFLÉ-GIROFLA.

Operetă în 3 acte, de Charles Lecocq.

Seara la 7 ore:

GEISHA,

sau:

Die Geschichte eines japanischen Theehauses.

Operetă în 2 acte, de Omen Hall.

Luni, 4 Februarie n. 1901.

MÄDCHENTRAUM.

Comedie în 3 acte, de M. Bernstein.

Începutul la 7 ore seara.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 1 Febr. n. 1900.

Hărte-monetă română	Cump.	18.70	vând.	18.80
Lire turcești		—	—	—
Imperiali (15 R aur)		—	—	—
Ruble rusești à		2.46		2.54
Galbeni		11.28		1.340
Napoleon-d'ori		19.12		9.200
100 Marcs germane		117.50		117.80
Livre sterling		24.—		24.2

Bursa de Budapesta.

Din 31 Ian. n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	117.—
„ „ 4%	92.35
„ „ val. cor. 6%	99.00
Imprumutul căilor ferate ung.	99.25
Bonuri rurale ung.	98.50
„ „ croate-slavone	98.60
Obligațiunile desp. regalilor și Seghedin	140.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	98.15
Renta de hărte austriacă	98.—
„ „ de argint austriacă	11.—
„ „ de aur austriacă	11.25
Losuri austriace din 1890	185.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1700.—
„ „ de credit ung.	673.—
„ „ de credit austr.	668.75
Seriuri fonciare ale institutului de credit și econom. „Albina”	102.—
Galbeni împăreștești	11.40
Napoleon-d'ori	19.12
Marci 100 imp. germane	117.65
London 10 Livre sterlingi	240.60

Bursa de Viena.

Din 31 Ian. n. 1900.

Renta de aur 4%	117.—
Renta ung. v. c. 4%	92.20
Imprumutul căilor ferate ung.	91.70
Bonuri rurale ung.	91.35
„ „ croate-slavone	92.70
Renta de hărte austriacă	98.35
„ „ de argint austriacă	98.15
„ „ de aur austriacă	11.15
Losuri austriace din 1890	186.60
Acțiunile băncii austro-ungare	1693.—
„ „ de credit ung.	670.—
„ „ de credit austr.	668.75

Bursa de București.

Din 12 Ian. v.

5% Renta perpetuă	76
5% „ „ 1881	90
5% „ „ 1892	91
5% „ „ 1893	91
4% „ „ 1884	76
4% „ „ 1889	76 1/2
4% „ „ 90.94	77
4% „ „ 1896	76
4% „ „ 1898	76
Converșite rurale:	
5% Obl. c. B. 1888	22
5% „ „ 1890	—
5% „ „ 1896	—
Fonc. rur.	92 1/2
4% Fonc. rur.	76
5% „ „ urb. Buc. 799/4	—
5% „ „ Iași 739/4	—
Banca Naț. „ „	22 0
„ „ Agricolă	287
„ „ Român. „ „	—
„ „ de secont	210
Dac. Rom. „ „	393
„ „ Națională „ „	390
„ „ Patria „ „	—
„ „ Construcții „ „	22
„ „ Esant artificial „ „	—

Tuturor

cari sufer de podagră, de reumatism sau de nervozitate se recomandă cu căldură folosirea

„Franzbranntwein“-ului sărat

al lui

Dr. Wilhelm Wagner.

Acest »Franzbranntwein« e și un esalcent mijloc de curățenie pentru dinți și pentru gură, ear' contra mătreaței e de un deosebit efect.

Se capătă în flacon mic à 1 coroană și flacon mare à 2 coroane la următorii domni:

in Sibiu: la farmacia Jikeli, Gottlieb Henrich, la comercianții: Ludwig Fuchs, Friedrich Homm, Julius Ballmann, Gust. Gürtler, F. Binder, Karl Kirschner și Lud. Kurovsky.
 » Noerichiu: la farmacia August Binder.
 » Brașov: la farm. Oberth, Ed. Kugler și com. R. Stingl.
 » Mediaș: la comercianții Friedrich Schuller, Joh. Buresch jun.
 » Sebeșul-săseșc: la farm. Ludwig Binder, com. J. Baumann și Mich. Gündisch.
 » Agărbiciu: la oom. Joh. Schuller.
 » Avrig: la farm. Sebes.
 » Făgăraș: la com. J. János.
 » Seliște: la farm. Dumitru Banciu.
 » Agnita: la com. Mich. Lang.
 » Șeica-mare: la farm. Binder.
 » Aiud: la farm. Papp.
 » Câmpeni: la farm. Binder.
 » Ofenbala: la farm. Schmidt.
 » Odorheiu-săneșc: la com. Otto v. Steinburg, Bago Gyula, Farczádi Károly, Mathé János și Gergely János.
 » Cristuru-săneșc: la Gergely J.

Depositar principal la:

Iul. Wagner, farmacist în Teaca, Transilvania.

Pentru revânzătorii se trimite cu rambursă postală 5 chigr. Post-Colli franco cu 30% rabat. Lădița și embalagiul gratis.

Din editura „Tipografeii“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipereș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, colegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Toată legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Șantul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstălmăc de mamă. Legendă populară din gîrlul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojona Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tureului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovay. Un exemplar 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndărătnic. Novela de Björnson (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teacă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crainiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina anei vișii. De Björnson Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinul. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 30 bani.
29. Sgarăciul. Comedie de Molière. Un exemplar 80 bani.
30. Lumee proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născut-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Din-împărateasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Cunoaște de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roseni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșin. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Duliu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșin. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșin. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislan soni. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei fendori. Poveste de Ioan Meșin. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rușalin pînăruul. Poveste de Nicolae Trîmbițanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma învinșă. Tragedie în 5 acte de Alexandre Fardé. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Targhenev. Tradusă din limba rusă de Kineș Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare. Cântec de bătrânești. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peșce tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînsare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Publicare de licitație.

La 23 Februarie 1901 n., la 10 ore a. m. se vor vinde prin *licitație publică* în cancelaria oficiului comunal din Cornăfel următoarele realități:

1. Un complex de 40 jug. catastrale arător și fînă, comasat, cl. I, în nemijlocită apropiere de comuna Cornăfel și în legătură cu grădini, curte spațioasă, și edificii de locuit și de economie, potrivite și pentru întreprinderi industriale. Prețul strigării 3200 cor.
 2. O casă de locuit în intravilan, cu curte și grădină spațioasă. Prețul strigării 3000 coroane.

3. Un local de cărmă, cu frecuență mare, cu dreptul de licență pentru beuturi, trafic de tutun și sare, situat lângă drumul comitatens Sibiu—Noerichiu, în depărtare de 1/2 chilom. de comuna Cornăfel, cu curte spațioasă, grădină și supraedificale necesare. Prețul strigării 8000 coroane.

Licitanții vor avea să depună un vadiu de 10% din prețul strigării, înainte de licitație.

Prețul cumpărării se poate solvi sau întreg în termen de 30 zile dela cumpărare, fără interese. — sau în 3 rate anuale egale până la 15 Decembrie n. a. fiecărui an, cu începere din anul curent, pe lângă interese de 6%.

Vadiul se va deduce din rată ultimă. Vânzătorii își rezervă dreptul de a alege între cei trei plus oferenti.

Realitățile sus amintite nu se vor vinde sub prețul strigării.

Informațiuni detaliate se pot primi dela Vasile Crișan, notar cercual în Cornăfel, p. u. Hortobágyfalva, comitatul Sibiu.

Anunț.

Un individ cu praxă în afacerile notariale află aplicare momentan în cancelaria subserisului.

Dotățiunea e: lunar 24 cor., cuartir și viptul întreg afară de spălat.

Răhău, în Ianuarie 1900.

G. Cărpinișan,

[2] 3—3 notar cercual, u. p. Szász-Sebes.

Cui îi trebuie mulți bani?

lunar până la 1000 coroane se pot câștiga cinstiți și fără nici un risc. A se adresa sub M. S. la: Annoncen-Bureau E. Kristoffik, Innsbruck, Heiligegeiststrasse 9.

[110] 42—50

Studii Literare

de Teodor Raica, profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor Andrei bar. de Șaguna și

Alexandru Sterca Șaliu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de Teodor V. Păcoțian.

Prețul 2 coroane.

ăceastă carte ar trebui să o citească și studieze

— fiecare Român,

— luptător pentru

— dreptul național.

Se află de vînsare la:

Librăria W. Krafft.

Cea mai mare și mai valoroasă societate comercială română

„Concordia“

cu filialele sale din

Făgăraș și Alba-Iulia

recomandă onorabilului public marele și bogatul seu magazin asortat cu mărfuri coloniale, cu zahăr, cafea, petroleu, beuturi, etc. etc. și apoi mărfuri de textil: bumbacuri, pânzării etc. etc.

Vînzare en gros și en detail.

Serviciu prompt.

Prețuri moderate.

„Concordia“,

societate comercială pe acții în Sibiu, str. Măcelarilor (edificiul „Albinei“).

[11] 4—6

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeara a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei. Toate ziarurile noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într'adevăr se simția la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Legea veterinară

atât de mult folosite de tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul se poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ
(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)
stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

Cuprinsul oel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română

ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru se abonează și se vinde

cu numerul singuraticii à 1 coroană la administrația ziarului „Tribuna“.

➔ Apare de două-ori pe lună. ➔

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasagiu-român 20

Cu cola orarea celor mai distinși literați.

Lectură cea mai aleasă.

Un număr 1 coroană.

Pentru tipar responsabil Ioan Marchall.